

بازشناسی انتقادی بومی‌سازی علوم انسانی در ایران

مجری طرح: دکتر احمد گل محمدی

با پیروزی انقلاب اسلامی بومی‌سازی علوم انسانی به صورت یکی از دغدغه‌های پائیدار مسئولان نظام جمهوری اسلامی ایران درآمد و سیاست‌ها و برنامه‌های مختلفی برای بومی‌سازی این دسته از علوم از سه و نیم دهه پیش تعریف و تصویب شد. اما با گذشت این سال‌ها مواضع متفاوتی نسبت به کارنامه بومی‌سازی علوم انسانی اتخاذ شده است ناشی از نوعی ابهام می‌باشد. باوجود ادعاهای فراوان درباره دستاوردهای ارزشمند بومی‌سازی علوم انسانی اما تصویر روشن، جامع و معتبری از این دستاوردها وجود ندارد. آنچه می‌توان کارنامه بومی‌سازی علوم انسانی نامید انبوهی از نوشته‌های پراکنده و بدون گردآوری و تحلیل روشمند نتایج تلاش‌ها است که نمی‌تواند مبنای معتبری برای ارزیابی بومی‌سازی باشد. در واقع اختلاف بر سر کارنامه بومی‌سازی اساساً از مبهم و آشفته بودن این کارنامه ناشی می‌شود.

در واقع مسئله یا وضعیت نامطلوبی که این پژوهش برای رفع یا تعدیل آن پیشنهاد می‌شود ابهام، کاستی، آشفتگی و پراکندگی پائیدار در کارنامه بومی‌سازی علوم انسانی است که به ارزیابی واقع‌بینانه تن نمی‌دهد. این ارزیابی برای هرگونه بازاندیشی در سیاست‌ها، برنامه‌ها و سامانه‌های سازمانی ارتقادهنده فرایند بومی‌سازی علوم انسانی ضرورت دارد.